

ת"פ 40501/01/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקרית

ת"פ 40501-01-21 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני	כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה	מאשימה
בעניין:	מדינת ישראל	
נגד		
פלוני	נאשם	

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין; הפרעה לשוטר, לפי סעיף 275 לחוק העונשין; היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין; נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן - פקודת התעבורה); נהיגה ללא רישיון, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה; ונהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ל-1970.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 15.1.21 בסמוך לשעה 18:49 התגלע ויכוח בין הנאשם לבין בני משפחתו. על רקע זה, דחף הנאשם את אביו, השתולל, הכה בידיו על מראה שמעל הכיור ושבר אותה. למחרת, ביום 16.1.21 נכנס הנאשם לבית המשפחה והחל לצעוק ולהשתולל. אז, ניגש אליו אביו ואחז בידו על מנת למנוע ממנו לגרום נזק בבית והורה לאחת מבנותיו להתקשר למשטרה. הנאשם איים על אביו כי ישרוף את רכבו, יצא מהבית ונכנס לרכב של אחיו. במועד זה שלח הנאשם לאביו מספר הודעות קוליות בהן איים כי ישרוף את רכבו בשל כך שנלקחו ממנו 4000 ₪ שלא הוחזרו. שוטר שהגיע לבית המשפחה התקשר אל הנאשם והוא בתגובה המשיך ואיים כי ישרוף את רכבו של אביו אם לא ישיב לו כספים שהוא חייב לו. השוטרים ביצעו סריקות בכפר בניסיון לאתר את הנאשם, וכשהבחינו בו נוהג ברכב של אחיו הורו לו לעצור, אך הוא המשיך בנסיעתו כאשר השוטרים נוסעים אחריו באורות כחולים דלוקים עד שבנקודה מסוימת עצר את הרכב, ירד ממנו והחל לברוח. כל זאת עשה הנאשם כאשר הוא אינו מורשה לנהיגה ואף פסול מלנהוג.

3. להשלמת התמונה יצוין כי הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון במסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן והמאשימה הגבילה עצמה לטעון לעונש מאסר בפועל למשך 14 חודשים, הכולל הפעלת מאסר מותנה בן

4 חודשים, בצד ענישה נלווית, בעוד ההגנה רשאית לטעון באופן חופשי.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

4. בני משפחתו של הנאשם העידו לעונש מטעמו. האב סיפר כי התנהגות הנאשם נובעת משתיית אלכוהול, ביקש לתת לבנו הזדמנות וציין כי ברצונו לסייע לו. אחיו ואחותו העידו אף הם. האחים סיפרו אף הם על כך שהנאשם נוהג לצרוך אלכוהול וביקשו לתת לו הזדמנות נוספת ולהקל בעונשו.

5. ב"כ המאשימה טען כי נסיבות המקרה חמורות ומלמדות על סיכון רב הנשקף מהנאשם, כמו גם על תעוזה רבה, במיוחד לאור כך שהעבירות בוצעו כשבועיים לאחר שחרורו מהכלא בגין עבירות דומות. נטען כי במעשיו פגע הנאשם בשלום גופו, כבודו וביטחונו של אביו, לצד פגיעה בקניינו ורכושו. ביחס לעבירות התעבורה נטען כי הערכים המוגנים שנפגעו הם שלום ציבור משתמשי הדרך וביטחונם, וכן שלטון החוק וכי יש להחמיר בענישה בעבירות אלו. המאשימה הפנתה לעברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם וטענה כי מדובר בנאשם רציוניסטי שאין כל הצדקה להקל עמו, על אף עמדת בני המשפחה. המאשימה עתרה לעונש מאסר למשך 14 חודשים הכולל הפעלת מאסר על תנאי בן ארבעה חודשים, פסילה שתצטבר לפסילה מהתיק הקודם, הפעלת פסילה על תנאי, מאסר על תנאי, קנס וחילוט התחייבות בסך 1,000 ₪.

6. ב"כ הנאשם טענה כי האירוע התרחש על רקע בקשת הנאשם להשיב לו סכום כסף אותו חסך לטובת טיפול רפואי. נטען כי הנאשם היה בסערת רגשות וכי הוא סובל מהתמכרות לאלכוהול ולמרבה הצער לא נמצאה האפשרות לשלבו בגמילה על אף רצונו בכך. ההגנה ביקשה להתחשב בעמדת המשפחה ועתרה להסתפק בענישה של מספר חודשי מאסר בפועל, הכוללים הפעלת המאסר המותנה באופן חופשי.

7. הנאשם בדברו האחרון סיפר כי תפקד באופן חיובי מאז שחרורו מהמאסר הקודם וביקש להימנע מכליאתו בשנית.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין על בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה. טרם דיון יש לקבוע האם לפנינו אירוע אחד או שמא מספר אירועים. בנסיבות ענייננו ברי שמדובר באירוע אחד הכולל את כל העבירות בהן הורשע הנאשם והצדדים לא טענו אחרת (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). משכך, יש לקבוע מתחם עונש אחד. בעת קביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בעקרון המנחה בענישה - הלימה, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על פי סעיף 40ט' לחוק העונשין. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסטות ממנו, לקולה או

לחומרה, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע.

9. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות:** הערכים שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים. מדובר בפגיעה בשלום גופו, כבודו וביטחונו של המתלונן, לצד פגיעה ברכוש בני הבית. בענייננו קיימים ערכים נוספים שנפגעו. הנאשם נהג ללא רישיון נהיגה, בפסילה וללא כיסוי ביטוחי, עבירות שיש בהן זלזול מופגן בחוק והן גם יוצרות סיכון ממשי למשתמשי הדרך. נהיגה ללא רישיון מעידה על כך שהנהוג אינו בעל הכשרה כלל לנהוג בכביש, כך שהפגיעה בשלום גופם של ציבור משתמשי הדרך היא משמעותית (ע"פ 6757/11 **עלי סעדין נ' מדינת ישראל** (16.10.2012)). כן יש להוסיף ולציין את הפגיעה בעקרון שלטון החוק וביכולתה של המשטרה למלא את תפקידה כראוי, בכך שהנאשם לא ציית להוראות השוטרים ונמלט עם הרכב ובהמשך רגלית (ובהקשר זה ראו: ע"פ 9878/09 **מדינת ישראל נ' רמי מוסא** (20.9.2010); עפ"ג 4794-12-15 **מדינת ישראל נ' זבידא** (10.1.2016)).

10. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירות:** אין מדובר באירוע מתוכנן, אלא דומה שהוא התפתח על רקע סערת רגשות בה היה נתון הנאשם. האלימות כלפי האב הייתה קלה (דחיפה) ולא גרמה לחבלה כלשהי. כמו כן לא נגרם נזק רכוש (למעט שבר למראה), אך האיומים שהשמיע הנאשם בוטים וחזרו על עצמם מספר פעמים בפרק זמן קצר, לרבות באוזני השוטרים. כמו כן עולה מעובדות כתב האישום כי הסיבה בגינה התרחש האירוע היה חוב כספי של בני המשפחה כלפי הנאשם ומטיעונו של הסנגורית (שהועלה ללא התנגדות) עלה שמדובר היה בכספים שהנאשם ייעד לצורך טיפול שיניים לאחר שחרורו ממאסר קודם. כתב האישום אינו מפרט את משך הזמן בו נהג הנאשם ברכב, בין לפני שפגשו בו השוטרים, ובין כאשר נמלט מהם, ואין למצוא בו נסיבות המעידות על נהיגה פרועה.

11. **מדיניות הענישה בעבירות התעבורה** בהן הורשע הנאשם מחמירה ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לרוב עונשי מאסר וענישה נלווית כגון פסילה ממושכת בפועל. כפי שצוין לעיל, במקרה זה מדובר במי שאינו מורשה כלל לנהיגה ואף היה פסול לנהיגה ואף עובדה זו יש להביא בחשבון. ראו:

"בענייננו, למעשיו של הנאשם נודעת חומרה יתרה...שכן השתמש בכביש מבלי שהיה בידו רישיון נהיגה. ונדגיש, לא מדובר בנהג אשר נהג בעת שרישיונו נשלל, או בנהג שנהג ברישיון שפג תוקפו וטרם חודש, אלא באדם שהחליט לנהוג ברכב, על אף העובדה שטרם הוציא רישיון נהיגה ולא עבר את מבחן הנהיגה." (ע"פ 6757/11 **עלי סעדין נ' מדינת ישראל** (16.10.2012)).

12. לצורך המחשת מדיניות הענישה במקרים דומים לעבירות התעבורה שעבר הנאשם אפנה למקרים הבאים: רע"פ 8013/13 **אמיר מסעוד נ' מדינת ישראל** (18.12.2013) בו הוטלו על נאשם שנהג בפסילה 12 חודשי מאסר וכן 4 שנות פסילה. במקרה זה מדובר היה בנהג שצבר שורת עבירות תעבורה והתנהגותו משך שנים לימדה על זלזול מופגן בחוק. יצוין כי במסגרת דחיית בקשת רשות הערעור ציין בית המשפט העליון כי "בבית משפט השלום לתעבורה נקבע מתחם ענישה בין 7 חודשי מאסר בפועל לבין 20 חודשים. למעלה מן הצורך, ועל פני הדברים נראה כי מדובר במתחם הולם"; רע"פ 4182/13 **וויזליקין נ' מדינת ישראל** (26.6.2013), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר נידון לעונש מאסר בן 9 חודשים לאחר שנהג באופנוע בהיותו פסול, ומשהגיע למחסום משטרה עקף את

המחסום, לא נענה לקריאות השוטרים ונמלט בנסיעה מהירה תוך שהוא נוסע במהירות מופרזת ובניגוד לכיוון התנועה; רע"פ 3575/17 **גיל סגל נ' מדינת ישראל** (3.5.2017), בו נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם אשר נידון לעונש מאסר בן 9 חודשים בגין כך שהתעלם מהוראת שוטר לעצור והמשיך בנסיעה עד אשר נעצר במחסום. במקרה זה נהג הנאשם בפסילה ותחת השפעת משקאות משכרים; עפ"ג 19608-02-16 **מדינת ישראל נ' שקיר** (19.5.2016), בו נידון הנאשם ל-9 חודשי מאסר בפועל (תוך הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים) בגין נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, נהיגה בפסילה, אי ציות להוראת שוטר, איומים ותקיפת שוטר. במקרה זה הבחינו שוטרים בנאשם כשהוא נוהג ברכב, הורו לו לעצור והוא לא נענה לקריאותיהם. לבסוף כשנעצר השתולל ואיים על השוטרים.

13. ביחס לעבירות האלימות כלפי בני המשפחה אפנה לדוגמאות הבאות: רע"פ 4781/06 **עמרני נ' מדינת ישראל** (11.6.2006), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בתקיפת אביו הקשיש בכך שירק ואיים עליו. עוד הורשע הנאשם בהעלבתם וגידופם של שוטרים. הנאשם נידון ל-10 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסרים מותנים; עפ"ג 56845-03-16 **פלויני נ' מדינת ישראל** (30.5.2016), בו הורשע הנאשם בעבירות איומים, תקיפה סתם והיזק לרכוש שבוצעו כלפי אמו ובן זוגה, והוא נידון ל-7 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מאסר מותנה; ת"פ 2925-05-17 **מדינת ישראל נ' עמאשה** (19.7.2017), בו נידון נאשם שאיים על אביו ונגזרו עליו חודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית. במקרה זה ניתן משקל לעדות האב המתלונן שביקש להקל עם בנו, וכן לנתונים אישיים ולצורך בטיפול; ת"פ 56866-12-13 **מדינת ישראל נ' סויסה** (22.4.2018), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות היזק לרכוש במזיד, איומים, תקיפה ושיבוש מהלכי משפט בכך שאיים על אמו, שבר חפצים בבית, דחף את אחיו ובתחנת המשטרה הפציר באמו שלא להתלונן. הנאשם נידון לחודשיים מאסר בפועל וכן הפעלת מאסר מותנה כך שסך הכל הוטלו עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית.

14. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את מכלול העבירות מושא ענייננו, המהוות אירוע אחד, נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד 20 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

15. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. לא נטען דבר בעניין סיכויי השיקום של הנאשם ואכן לא מצאתי הצדקה לחריגה לקולה ממתחם הענישה. בכל מקרה, אציין כי לא התבקש תסקיר בעניינו של הנאשם ולא הובאו בפני כל נתונים בדבר סיכויי שיקומו.

16. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את הודאתו אשר חסכה זמן שיפוטי, כמו גם את עדות האב ושאר בני המשפחה, וביטאה קבלת אחריות וחרטה. עוד הבאתי בחשבון את עמדת האב בדבר רצונו לסייע לנאשם לחזור למוטב. הבאתי עוד בחשבון את תקופת המעצר בה נתון הנאשם, שתנאיה קשים ממאסר. נתתי דעתי גם לפגיעה שתגרם לנאשם (ואף לבני משפחתו) בשל תקופת המאסר שתוטל עליו. לחומרה הבאתי בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם ואת העובדה כי עבירות אלו בוצעו תקופה קצרה מאוד לאחר שחרורו ממאסר בגין עבירות דומות. נסיבה זו מלמדת כי הנאשם לא למד את לקחו ושב לחטוא כלפי בני משפחתו וכלפי ציבור המשתמשים בדרך. משכך, יש לבטא חזרתיות זו בקביעת העונש בגדרי המתחם.

17. טרם סיום אצין שנטען בפני שהנאשם סובל מבעיית אלכוהול ונכון יעשה אם ינצל את תקופת מאסרו לצורך השתלבות בהליך טיפולי בו יתמיד גם לאחר שחרורו מהמאסר. התרשמתי מרצון המשפחה לסייע לו בכך ויש לקוות שהדבר יעלה בידם.

18. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר.

ב. אני מפעיל עונש מאסר מותנה בן 4 חודשים מת"פ (קריות) 10957-05-20 (גזר הדין מיום 11.11.20) וזאת באופן ששלושה חודשים יצטברו לעונש המאסר אותו הטלתי וחודש אחד יחפוף. הטעם לחפיפה חלקית זו הוא בכך שהסדר הטיעון שבין הצדדים כלל ענישה כוללת, המביאה בחשבון גם את המאסר המותנה, כך שמובלעת בו אפשרות לחפיפה ולו חלקית.

סה"כ יישא הנאשם 11 חודשי מאסר, החל מיום מעצרו - 16.1.21.

ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים כל עבירת אלימות כלפי גוף האדם, ואולם אם תתבטא האלימות באיום בלבד, יישא הנאשם מתוכו חודשיים בלבד.

ד. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, או נהיגה בזמן פסילה.

ה. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך **24 חודשים**.

ו. אני מפעיל 6 חודשי פסילה על תנאי שהוטלו על הנאשם בת"פ (קריות) 10957-05-20 (גזר הדין מיום 11.11.20) וזאת באופן מצטבר לפסילה אותה הטלתי.

סה"כ מוטלת על הנאשם פסילה בפועל למשך 30 חודשים. פסילה זו תצטבר לכל פסילה אחרת התלויה ועומדת נגדו.

ז. אני מורה על תשלום ההתחייבות בסך ₪ 1,000 אשר הוטלה על הנאשם בת"פ (שלום קריות) 10957-05-20 (גזר הדין מיום 11.11.20). משכך, ההתחייבות הפכה לקנס ואני מורה על תשלומי ב-2 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.22 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו תעמוד היתרה לפירעון מידי.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז סיוון תשפ"א, 07 יוני 2021, במעמד הצדדים.

עמוד 5

